

Himmelrikets port

Himmelrikets port er på jord!

«Eg er døra til himmelriket, og eg er veggen dit», sa Jesus. Jesus er himmelrikets port! Jesus er på jord!

Derfor høgtidar vi jul på nytt! Berre derfor at Jesus kom til jord, og halleluja: Jesus er på jord!

Jesus mø fødest på nytt i kvart menneskes liv. Det må bli ei jule-nattsoppleving for kvar enkelt. Først da blir himmelrikporten slått opp for oss. Og vi kan vandre inn som frie mennesker med lovsongen og tenesta som følge.

GLEDELEG JUL

ORKDAL MENIGHETSBLAD

Nr. 10

DESEMBER 1977

27. årgang

En skisse fra min prestetid.

VED KIRKEDØREN

Det er en alminnelig hverdags ettermiddag i desember. Jeg står her ved kirkedøren og ser oppover mot alteret. Tankene går tilbake til alt som skjedde her i året som snart er gått. Så ofte ringte klokkene til samling om Ordet fra Gud. Slo Ordet rot? Vokste noe frem til evig liv? Jeg kjenner en stille glede ved løftet om at Ordet ikke skal vende tomt tilbake. Herrens eget løfte. —

Vårblanke søndager gikk rekker av hvitklede konfirmanter oppover her. De bøyet kne ved alteret — for første gang. Kommer de tilbake? — Det var sterke stunder for far og mor også da menigheten reiste seg og hilste konfirmantene i kirkedøren: Alltid freidig når du går veie Gud tør kjenne. Gledelig julefest, kjære konfirmanter!

Det er så stille i kirken. Men det var ikke lenge siden glade gjester hadde hilst brudeparet her ved kirkedøren. Det var mange unge som satte hjem i år. Lenge hadde de planlagt, tenkt og ordnet; så kom dagen med håndslag foran Herrens alter om å dele sorg og glede med hverandre i trofast kjærlighet så lenge Gud ga liv. Skal tro om de husker Ordet de fikk med på veien? Dag og år kommer de nok til å huske, en dato og et årstall som livet frem får en egen klang for dere. Gud signe dere alle.

Benkene i kirken har stått tomme siden søndagen, da lykkelige mødre med småbarn i armene fant plassen sin her før de bar til dåp. Besteforeldre som kjempet med seg selv. Høytid i sinnet og høytid i kirken. Jeg syns orgleet tar til å spille dåpssalmen. Nei, det må være feil. Ingen organist på krakken her i dag. Jeg må nesten frem å se. Det var vel bare tankene. De kan høre av og til de også når de lever sterkt i en. Fremme ved døpefonten er det heller ingen. Kirken er tom, men det svømmer ennå talte ord i luften: Jeg tegner deg med det hellige korsets tegn. — Barnas navn har jeg ofte sett siden, de står i kirkebøkene. Lykkelige

Framh. s. 7.

Orsak Gud, eg har så lita tid, eg veit eg skulle ha bedd meir, men i kveld skal eg be meir, dersom eg ikkje er sovna tidlegare.

Amen.

SLEKTERS GANG

Døpte

Geitastrand.

2.10. Oddrun Landrø

Orkdal.

11.9. Atle Skaugen

2.10. Håvard Sletvold

Arne Lyngved

Marte Beate Vikan

Kari Solhus

Elisabeth Pauline Graf

9.10. Beate Lovise Stokke

Orkanger

30.10. Daniel Redengård

13.11. Erling Olstad

Vigde

Geitastrand

20.8. Lars Kjøren og

Evy Arnhild Henriksen

Orkdal.

2.9. Helge Fagerholt og

Kjellaug Anna Bertelsen (Byfogden i Tr.h.)

1.10. Michel Edmond Chardon og

Karin Elisabeth Grønland

Bjørn Edgar Johnsen og

Bjerg Målfrid Blomli

Orkanger

19.11. Kristian Arnt Kristiansen og

Britt Anne Solligård

19.11. Kjell Kristiansen og

Marit Fjelle.

Døde

Geitastrand

4.10. Bengt Tungen f. 1902

Orkdal.

17.9. Lars Dørdal f. 1888

25.9. Asbjørn Olav Gangaas f. 1911

28.9. Lena Krokstad f. 1887

9.10. Gunnar Wassli f. 1916

10.10. Jenny Sivertsen f. 1927

13.10. Marit Advending f. 1886

Orkland.

14.11. Marit Sinnes f. 1888

Orkanger

18.10. Johan Bernhard Andersen, f. 1917.

28.10. Gurine Ekli, f. 1891.

3.11. Nils Andreas Stølan, f. 1914.

La oss gå inn til Betlehem

Det var en vanlig hverdagskveld for hyrdene på Betlehemsmarkene. Sauene sov trygt innenfor innhegningen og selv satt hyrdene og halvsov i gjerdeåpningen. Da plutselig blir de vekket opp. Plutselig er alt forandret. En skinnende engel kommer med budskap fra Gud selv: «I dag er det født dere en Frelser i Davids by.» Så reiser hyrdene seg opp og fulle av forventning går de til Betlehem for å se dette som var hendt.

Så fikk de møte Frelseren, Guds sønn. Han lå der i en krybbe i en stall.

Det er dette som er jul. Dette at Jesus Kristus, Guds egen sønn kommer til oss. Juleaften steg han ned første gang. Han som var himlens Herre, Han som hadde vært med da Gud skapte verden, Han som hadde hatt setet ved Guds høyre hånd, Han ble født inn i denne verden akkurat som et annet menneskebarn. Han ble som en av oss i alle ting.

*Han som all verden er for trang, herliggjør han på moders fang
som en av våre kjære små, den Gud som lar oss opphold få. Halleluja!*

Fordi han kom slik den første julekveld, så kan han også komme til oss i dag. Og vi kan gå og møte ham slik som hyrdene gjorde. Vi kan møte ham midt i vår hverdag. Jesus Kristus er der for å gi oss del i sin frelse. For å føre oss inn i Guds rike. Det var derfor han kom. «Du skal gi ham navnet Jesus», sa engelen til Josef, «for han skal frelse sitt folk fra deres synder».

Så la oss alle denne julen gå sammen med hyrdene for å møte verdens frelser. La oss gi ham vår glede og vår takk og vår lov-sang. Da blir det virkelig jul!

Audun Berg Slettahjell

Legg fram regnskap for driften!

Herren kaller oss som er kristne til å legge fram regnskap — det vil si, undersøke om det er Han (= vårt medmenneske) vi tjener med våre evner, vår tid og våre penger. Dersom vi finner at vi så ikke gjør det må vi bekjenne det slik at Han kan tilgi, men vi kan ikke stanse der: vi må og endre det som er galt i våre liv. Ei slik ransaking som dette vil bli (må være) praktisk/jordnær. Er det noen som trenger vår hjelp, men ikke får den, fordi vi er mest opptatt av det som direkte angår oss? Har vi naboer, bekjente, venner som trenger oss? Og la oss for all del ikke rømme fra spørsmåla ved å trekke fram hvor flittig vi møter fram i kirke og bedehus. Regnskap skal vi sjølsagt legge fram hver dag, men her dreier det seg om et kall til oss som virkelig å sette seg ned og gå i gjennom livet sitt sammen med Han som ga oss det. Lever vi for oss sjøl eller for vår neste? En ting veit vi, Han vi tror på ga seg sjøl, og vi er kalt til etterfølgere. La oss derfor se om det er i Hans fotspor vi følger.

Børre Olsen

MENIGHETSBLAD

for Orkdal prestegjeld

7330 Svorkmo

Utgitt av sokneråda i Orkdal

Redaksjonsnemnd:

Gunerius Kjøren Jorhild Ljøkjel

Agnes Singstad

Redaktør: Inge Eidhamar

Kasserar:

Ivar Fandrem, 7320 Fannrem.

Postgironr.: 32 68 72.

Takk for gaver og kontingent.

Svorkmo Prenteverk A/S, Svorkmo

7330 Svorkmo.

En rose er utsprunget!

*I denne tida
lærte eg å tyde vanskelege ord
Immanuel
for det var du som slumra
i det vesle barnet
og gav nytt liv til barndomens bilde
Immanuel Gud med oss.*

Dyre Vaa

Oppdagarferd på Lillekvikne

Underskrevne har vore på oppdagarferd på Lillekvikne. Eigaren av garden — Målfrid Kvikne viser oss rundt i oldefarens boksamling. Oldefaren var Paul Qvikne — den første omgangsskolelærer i Øverbygda. I skrivande stund veit eg ikkje når han var født og når han døde. Han hadde ingen lærarskole. Det hadde forøvrig ingen dengongen — men han hadde prestens ord på å være ein sers dugande ungdom — vel skikket for lærerjeringa — og slik vart

han tilsatt. Han vart lærar heile livet sitt. Men om han ingen skolering hadde — så lærte han seg sjølv. Ved sjølvstudium lærte han seg m.a. tysk, og høgre rekning. Så har han i tillegg vore sers bokglad. Han har kjøpt bøker der han kunne koma over dei — på auksjonar etter kondisjonnerte — og i bokbuer så langt han sjølv hadde utkome. Ei stor boksamling vart det — etter måten. Og Målfrid Kvikne har god orden på dei og er godt kjent i hyllene. Mange av bøkene er skjeldne og ville vel fryde mang ein boksamlar. Førsteutgaver finnst her fleire av. Men likevel er vel det største klenodiet i samlinga dei uendeleg mange handskrevne hefter han sjølv har skreve og som han kallar «videnskabelig bibliotek». Der har han samla sin viten om forskjellige emner — eit emne i kvar bok. M.a. finnst det der oppskrifter på farging av alle slags kulører på garn og ty. Oppskrift på korleis ein sjølv lagar seg raudt, svart og blått blekk og sjølsagt ei stor bok full av gamle «kjerringråder» mot alle slag sjukdommar. Elles inneheld desse sjølv-laga bøkene dei mest utrulege emner, så Paul Qvikne må ha vore ein etter måten lærd mann.

Heile den øvrige boksamlinga hadde fortent ei omtale. Det får utestå til ein seinare gong om tida strekk til. Her skal eg berre nemne to klenodier: iallefall for misjonsvener. I Qviknes samling finns Norsk Missionstidende første årgang nr. 1 frå 1845 og ei kassabok for Orkdal misjonsforening der det først innførte er frå 1856. Vi tar for oss det første først. Paul Qvikne har sjølv bunde inn årgangane av misjonstidende. På årg. 1 nr. 1 tittelsida står påskreve: Tilhører P. Qvikne. Misjonstidendes aller første side er fulltrykket av ein salme skreve for høvet. Første verset er slik:

I Jesu navn skal Allting Skee
Hvad endes skal med Ære.
Med Naade Han dertil maa see,
Hans Haand med Kraft det Bære..

Og i leidaren på side 2 fortsettes det slik: «Jesu Navns Forherligelse er det Øiemed, denne Tidende har sat sig, det eneste Øiemed, den har. I dette velsignede Navn begynner den derfor sit Løb, og ene og alene i dette Navn vil den fortsætte og fuldende det. Saa er dens første Hilsen en Bøn i Jesu Navn, at Herrens Aand og Naade, Hans Sannheds Kraft maa sene og alene tale gjennom den.»

Forøvrig er innholdet i første årgang forvitneleg lesestoff som viser at de allereide i starten hadde god greie på misjonsmarkenes problemer: Vi finner m.a. desse artikler i første årgang:

Ny-Seeland (går over to nr.) Hvordan Blive Vi Deelaktige i Missionens Verk? Et Eksempel paa Hindu-Poententse. Zulufolket. Brev fra Pastor Schreuder. Morgenrøde i Chinas Nat. Røverhøvdingen «Afrikaners» omvendelshistorie. (går over to. nr.) Om Fidchøerne.

Som ein kan sjå så var det eit vidt spekter allereide frå starten. Kassaboka vi har nemnd viser at det er Paul Qvikne som har vore kasserar. Den er påbegynt i 1856 men må vera kassabok nr. 2 avdi det først innførte er:

Transport: 6 sp. daler, 1 ort, 2 skilling.

Vidare står det: ottende Møde 1 sp.daler, 0 ort, 1 skilling. Niende Møde 1 sp.daler, 2 ort, 9 skilling. Tiende Møde 1 sp.daler, 18 skilling.

Av dette kan vi sjå at det må ha vore 7 møter før i 1856. Elles er møtedatoane ikkje innført. Men vi får høyre at dei tre møtene har vore hjå desse: Christian Bye, Anders Bye og Fru Fruktartaag (? om eg har lese gotisk rett). Årsrekneskapen har vore oppgjort 19/12 1856 med ein samla sum av 11 sp.daler, 4 ort og 4 skilling.

Framh. s. 7.

Konfirmantjubilea er alle avvikla no. Det var svært vellykka arrangement. Mange kom langveis frå. Noen plassar såg det ut som det var 25 årskonfirmantane som treivst best. Det er blitt større og større oppslutning av dei. Men 50 års konfirmantane var likevel i solid flertal, men så var også dei større kull. Konfirmantjubilea i haust har gitt meirsmak utan like.

Det Hvite Bånd hadde fin haustfest på Megården 26.11. Else frå Trondheim gjorde stort inntrykk med livssoga si om 20 års alkoholmisbruk, følgene av det og redninga. Og Else átvara slik: «Ver forsiktig med det første glasset! Det kan vere byrjinga til slutten. Det blei mesten det for meg». Elles var det interessante innslag frå kameratklubbarbeidet i Trondheim. Orkdal damekor var god og tradisjonell gjest.

Orkdal sokneråd er også valt no. Vi opplyste om valet i dei tre andre sokna i siste nr.

Støtt reisinga av Søvasskjølen fjellkyrkje.

Hugs postgiro 3 67 54 36 — 7310 Gjølme. Vi har også konti i bankane i Orkdal. Kvart inn-sendt bidrag er til hjelp for oss både økonomisk og moralsk i arbeidet for å få reist dette viktige kyrkjesentret.

Kjolen

finner De hos

Dagny Korsli A.s

BARDSHAUG

Tlf. 80 395

Orkdal sokn utmerkar seg med langt større mannsdominans. Men dei er kanskje like bra for det. Vi ønsker til lykke med det store oppdraget, og presenterer dei som fekk menighetens tilitt:

Ivar Konrad Gangås
Gunnar Melås
Bjørn Hansen
Per J. Solem
Arnfinn Nesset
Liv Gjelsvik
Karen Helene Hagen
Johan Hukkelås
Gabriel O. Eikli
Alvhild Engen

Varamenn:

Johan Fagerholt
Inger Lill Gjønnes
Jarl Gjønnes
Erling L. Solem
Erling Høstun

«Menighetsbladet er vel det eneste blad som blir lest frå perm til perm i de fleste heimer, tror jeg, derfor er det det beste media til å nå unge hjem», sto det i eit brev vi fekk i posten. Og vedkomande som skriv ber oss åpne spørjespalte om barnas spørsmål til foreldra om tru og moral. Det var ingen dum ide, berre send inn spørsmål, vi skal finne folk til å svare. Det kunne hende noen hadde også andre spørsmålsstillingar dei ville vi skulle ta opp i bladet. Berre skriv til oss. Vedkomande innsendar ber oss også om å starte med «unge hjem» kveldar rundt omkring i prestegjeldet, og tilbyr seg på sin plass å ordne det praktiske. Vi veit desverre at dette er eit stort arbeidsområde som alt er ugjort på hos oss. Nett til å planlegge slikt burde vi ha ein soknediakon, la oss få fortgang i å opprette ei slik stilling! Elles er vi umåteleg glade for å få eit nytt vitnemål om at menighetsbladet blir lese. «Det var det vi så gjerne ville!»

Ivar Fandrem, kasseraren i Menighetsbladet, har vi nett hatt på tråden. «Ja da», seier han, «folk betalar. Men det skal meir til no enn før. Prisen både på trykking og porto går opp.» Ivar Fandrem har sagt opp kasserarjobben, så dette er siste året han innkasserer haustflommen med blankettar. La oss retteleg glede vår tapre 80 årige kasserar. Han lever og andar for menighetsbladøkonomien.

Speidargudstenester blir det 4. s. i advent — 18.12 både på Evjen skole og

i Moe kyrkje. (Sjå gudst. lista). Heile den nystarta 1. Evjen KFUM-ulveflokk skal innviast med sine ledarar. I Moe er det og mange speidarar som skal innviast, her både jenter og gutar. Sjølsagt er gudstenestene åpne for alle.

To store byggeprosjekt har vi i Orkdalsmenighetene for tida. Vi tenkjer på Fjellkyrkja på Søvasskjølen og Orkanger menighetshus. Kvifor ikkje gi regelmessig til desse tiltaka, som fast gjevarteneste? Eller kvifor ikkje sjå på desse som testamentariske formål. Vi er ikkje noe flau for å tilrå det. Både fjellkyrkja og menighetshuset bør reisas snarast råd.

Konfirmasjonen - -

Framh. frå s. 5.

Vi må være her og se til at alle disse planene omkring dette familisesentret blir realisert. Derfor kom jeg ikke tidsnok frem til vårt 50 årsjubileum. Men jeg ser alt for meg — og minnene lever. Jeg kan se Brage Høyem for meg der han overhører oss. Jeg kan høre klokkeklangen konfirmasjonsdagen og føle vibreringen når gamle Forfang lar orgeltonene fylle kirkerommet.

Hjertelig hilsen

Eli Aarsheim (f. Kvakland)

26.12 2. juledag.

Søndagsskolens julefest både på Svorkmo og Monset. Begge stader kl. 16.

27.12 3. juledag.

kl. 15. Svorkmo misj.hus. Eldres julefest.

28.12 4. juledag.

Speidajulefest kl. 19, på Svorkmo misj.hus.

ALT I
DAGLIGVARER

G. Ingebrigtsen Eftf.

Tlf. 80 153

7310 G J Ø L M E

Konfirmasjon i Orkdal kirke for 50 år siden

Jeg ser for meg rekken av konfirmanter nedover midtgangen, guttene på den ene siden og jentene på den annen. —

Så høytidelig og finpyntet vi var! Og nervøse for at vi ikke skulle klare å svare på prestens spørsmål.

I benkeradene satt slekt og venner, naboer og mest betydelig av alle «skulmestern» Metliaas. Nå gjaldt det. Presten, Brage Høyem, kom nærmere og nærmere i overhøringsrunden sin. Jeg holdt øynene festet ved golvet. Der, nå sto han rett foran meg. Først så jeg de svarte skotuppene stikke frem under prestekjolen. Jeg løftet blikket forsiktig og prøvende oppover den lange svarte prestekjolen, forbi den kvite pipekragen og så rett inn i ansiktet til presten. Han smilte. Det smilet var så oppmuntrende og ekte — at det løste opp all frykt og sammenknytte nervebunter. —

Presten begynte å snakke om Guds skaperverk og ba meg si frem forklaringen til den første artikkel. Det gikk fint, og nå var alt rundt meg glemt: alle som satt i kirkebenkene og kameratene på kirkegolvet. Presten småpratet om alt det fine Gud hadde skapt, og uten at jeg egentlig var klar over det pratet jeg med.

Jeg så for meg dalen, åsene, elva og det blanke vatnet der ørret og rør spratt i vannskorpa. Jeg så for meg de endeløse fjellvidder og de tause, trauste skoger, fjellbekker og vierkratt — skogens dyr og fugler, åker og eng. Jeg så far for meg i skjortermene og brystduk gå langs åkerreimene, der han lot kornaksene gli mellom de arbeidsslitte hender. Menneskene i dalen — i bygda — i landet — utover den ganske jord. —

Denne søndagsmorgen på kirkegolvet ble Himmelmens og jordens skaper levende for meg. — Det var ikke lenger bare en remse vi lærte utenad, — men et fundamentalt livsgrunnlag.

Siste linje til forklaringen av den Første artikkel ble levende for meg og har siden fulgt meg i 50 år under skiftende kår og forskjellige himmelstrøk: «For alt dette skylder jeg å takke og love Ham, adlyde og tjene Ham.» —

Overhøringsdagene den lange sommeren igjennom står for meg som en rekke alvorlige eksamensdager. Det

gjaldt å kunne svare på alle prestens spørsmål, så salmevers, Luthers Forklaring og Bibelhistorien ble nøye lest og pugget.

Men selvfølgelig var overhøringsdagene store begivenheter, og kanskje især for meg som kom fra markabygda. Det ble knyttet nye og varige vennskap. —

På hjemvegen brukte vi gjerne lang tid. Det ble litt stopp her og litt prat der. Især husker jeg en gang. Vi var en hel flokk i følge, og vi ble enige om å sykle over Ustjåren. Vi hvilte og pratet langs alle vegkanter. Odd Kvam hadde en stor hemmelighet. Jo, han hadde en sigarett. Denne delte han i to med en liten kniv han dro frem av lommerusket. Jeg fikk det ærefulle hverv å skulle få prøve først. Jeg husker ikke om jeg fikk fyr eller ei, men farlig og ulovlig var det — og derfor så fristende og spennende og morsomt. Vi følte oss verdensvante og delte en sigarett mellom oss — som på grunn av sundt bondevett ikke engang ble røkt!

Siden har min ferd gått langs så mange landeveger i mange land, og den lille sigarettstompen er blitt et kjærte og rørende barndomsminne.

Det er over 41 år siden jeg reiste til China for første gang som misjonær. Der ble jeg gift med en mann fra Selje. Vi har 4 barn og 10 barnebarn.

Vi har gjennomlevet den siste verdenskrigen — i China i japansk okkupert område, med japanske soldater med våpen i hånd rundt husovene. Vi har vært i japansk konsentrasjonsleir i 2 år. Vi har opplevet kommunistenes maktovertakelse i China, og de nøyet seg ikke bare ved å stå rundt husovene, nei, de stilte seg opp med gevær og bajonett på vårt soverom! Vi har flyktet med fire småbarn gjennom minnefelt og fiendelinjer Vi har bodd i de mest utrolig enkle boliger. Vi har fanget rotter, kakertlakker og veggedyr i senga og på kjøkkenbordet. Vi har plukket orkideer og hibiskus fra egen hage. Vi har plantet julestjerner og oleander som hekk langs hagegangene. Vi har gått sultne tilsengs, mens vi var i konsentrasjonsleir, og vi har sittet ved festbord med dusinvis av delige chinesiske retter. Vi har omgittes fattige chinesere, foreldreløse barn,

syke og gamle, og vi har deltatt i mottakelser for fyrster og presidenter. —

Vi har knyttet vennskapsbånd med mennesker fra de mest forskjellige kår, raser og tungemål. Om vi skulle fortelle om dem alle, ville det ingen ende ta. Men vi minnes dem i takknemlighet og rik glede. —

Siste vegstompen herute er i Bangkok, i Thailand.

Vi har vært her i over et år nå. Jeg hadde hele tiden planlagt å komme til Norge i god tid til å få være med på 50 årsjubileet. Det lovet jeg sist jeg traff en av mine konfirmasjonskamerater, Nils Sølberg. Men det er vanskelig å bryte opp herfra. Det er så mye ugjort. —

Vi har fått kjøpt et stort hus i det mest elendige slumstrøk her. Det bor over 40 tusen mennesker i hytter og skur i dette strøket. De har ikke springvann, ikke kloakk. Ja, jeg kunne regne opp i det uendelige av alt de ikke har. — Men noe har de mye av! Det er barn.

Barna leker og lever i kår som for alle oss 50 årsjubilanter er som et trist eventyr. Dette huset som vi bygger om og innreder skal gi plass til et familiesenter. — Her er planene ferdige for kirkesal, fire klasserom og sovesal og kjøkken, toilet og spisesal for daghjem, her er saler til hobbykurs for ungdom og voksne, kontorer og kaffebar og rekreasjonsrom for de unge. Om det trengs!

Dere kan være sikker. De unge i dette strøket nøyer seg nok ikke med å dele en sigarett mellom seg. Nei, her er markotika, smugling og all slags lyssky virksomhet vel kjent. I dette strøket er det lett å skjule seg for forbrytere og andre som er på kant med loven. Hit inn i denne slummen går politiet nødig sine runder.

Mange av familiene er ikke registrerte, så iflg. thailandsk lov eksisterer de ikke. Barna får ikke gå på skolen. — Det er arbeidsledighet og minimumslønninger. — Men menneskene her — barn, unge og gamle er like verdifulle som vi 50 årsjubilanter. Det er bare det at disse har fått så uendelig lite av livets goder både materielt og åndelig. De har også sørgelig lite å feire. —

Framh. s. 4.

OPPFOTOGRAFERING AV GAMLE BILDER

Gjør familieveggen komplett.
Vi hjelper Dem med dette.

Fotograf Kvarsnes

SE VAR MUSIKKAVD. FOR
ORGLER - GITARER o.s.v.

Tlf. 80 356 Orkanger

Svorkmo Prenteverk A/S

Vend Dykk til oss når det
gjeld trykking av blad, tids-
skrifter, forretningstrykk
m.m.

Telf. og post: 7330 Svorkmo.

Orkdal Sparebank

Orkanger . . . kl. 08.00 - 15.00
Torsdager . . . kl. 08.00 - 18.00
(Tlf. 80 450)

Fannrem . . . kl. 08.00 - 14.30
(Tlf. 82 191)

Selbekken . . . kl. 09.00 - 14.30
(Tlf. 115)

Lørdager er alle kontorer
stengt.

Konstads Bokhandel

Orkanger.

Bøker - Papir
Skolemateriell

80 år i bygdas tjeneste

Moderne butikk - Godt vareutvalg.

Bensin- og servicestasjon.

Velkommen inn.

Svorkmo
Handelsamlag

Under høgmessa i Orkdal kyrkje 6.11 vart Arnt Gangås innsett som lek nattverdforvaltar av prosten. Ved same gudsteneste vart 63 konfirman-tar presentert for kyrkjelyden og fekk Nytestamenta sine.

Søndag 13.11 høgtida kyrkjelyden i Orkdal det nye orglet sitt. Etter invi-tasjon av Steinar Jakobsen var det domorganist Ludvig Nielsen som spela under høgmessa. Han spurte på føre-hand om han kunne få bera fram 5 preludier før messa tok til og det fekk han sjølv sagt med glede. På det vis fekk han demonstrert orglets kapasitet for kyrkjelyden frå det finaste pia-nissimo til det mektigste crescendo. Orglet er bygget av Kristiansens org-gelfabrikk i Oslo (same fabrikk hadde også bygd det gamle orglet.) Det har 19 stemmer.

Same søndag hang også eit nytt veggteppe på plass i kyrkjeskippet. Teppet var ei gáve frå Fannrem kyr-kjeforening. Og vevkunstnaren var Olga Staveli. Teppet's motiv er det spirande korn som skyt aks, med andre ord symbol på Jesus Kristus som livets brød.

Etter gudstenesta var det kyrkje-kaffe i samfunnshuset. Der serverte Orkdal damekor kaffe og smørbrød. Det var taler av m.a. Grete Wormdal, ordførar Skálholt, Arnt Gangås, Anders Skrondal og Kaare Rogstad.

Så skal det nemnast at Orkdal kyrkje som har vore under oppussing i heile haust — no er tatt i bruk att. No var golvet slipa, vegg og tak måla og kyrkja presenterte seg i for-nya og vakker skapnad.

Gåver til bladet

Orkanger (primo nevenber)

Hanna Jamtgård 10. Ingeborg Morseth Asphaug 10. Aud og Jens Olsen 15. Knut Isdahl 15. Inge Jønsberg 10. Ivar J. Svorkmo 10. Elfrida Svorkmo 10. Marit Solem Rønning 10. Astrid Berge 10. Aslaug Rein 10. Mette Elshaug 10. Beret Heggglund 10. Johan Hoff 20. Beret Solliågård 20. Annbjørg og Lars Snildal 20. K. og E. Gjerv 20. Torbjørg Kristiansen 20. Johanne Røhme 20. Freidar Monsen 20. A. og P. Larsen 20. Ragna Sletvold 10. Liv og Sigmund Gjelsvik 25. J.T. Haugen 25. Gladys og Olav Metli Marit Kjenstad 10. M.N. Eide 20. Ingvald Monsen 20. K. og G. Svorkmo 20.

Orkdal kommune

Ved Orkanger kirke og Den Gode Hyrdes kapell er det ledig stilling som klokker med til-tredelse 1. januar 1978.

Stillingen lønnes f.t. med kr. 8.471,10 pr. år. Beregning av lønn er basert på antall menig-hetslemmer + antall gudstje-nester i året.

Ansettelsen skjer på de vilkår som framgår av lover, reglement og gjeldende tariffavtaler.

Nærmere opplysninger om stil-lingen fåes ved henvendelse til Soknepresten i Orkdal.

Søknad om bekreftelse avskrif-ter av vitnemål, og attester sen-des Orkanger Sokneråd, 7300 Orkanger innen 10. des. 1977.

Hugs fuglane til jul — men hugs også oss. Altså gáver til menighetsbladet. Vi kjem med resten av kvitteringane i januarnummeret. Det bør bli ei svært lang liste. Takk!

Harald Røhme 20. Dagny Rømmesmo 10. Mary Øien 10. Anna Gaupliess 10. Lorenitze Lillebakken 10. J. Karlson 10. Johan og Steinar Nervik 50. Olette Jenssen 10. Mangit Vangen 10. Karsten Sommervold 20. Ole Kattem 10. I. og O. Lønnum 20. Else og Edvin Martinsen 20. Magne Kristiansen 20. Johannes Korsli 20. Berit Røkke 20. K. og O. Wátland 20. Knut Snildal 20. Jorunn og Per Hammer 20. Gudrun og Lovise Fossum 25. Berit Lykken 10. Bergilte og Margido Karlson 15. Ester Syversen 10. Petra og Ingv. Togstad 10. Anna Sæther 10. Gyda Mossøy 10. Hjerdís Ellinor Eggen 10.

Telefon-sangen

Vår samtale i sist nr. med Kirsti Halsen og hennar herlege telefon har gitt synlege resultat i to innsendte manuskript. I eit brev frå Geitastrand skriv to innsendarar saman: Denne sangen står i «Sanglekeren» ved A.O. Svorkmo. «Sanglekeren» kom ut i Trondheim i 1920. Og så føyer dei til: «Det er godt å ha forbindelsen med Gud i orden både i den vanlige dag og når prøvelsene kommer. I sorg, sykdom og ulykker, han gir kraft og styrke. Det er en sang som begynner slik: Tap ikke motet, du kjære, for da er det dyreste tapt, Gud har en lekse å lære, hvert menneskebarn han har skapt.»

Den andre innsendaren frå Orkland søkn skriv: «Sangen ble meget sunget på Orkdal sykehjem i årene 1920-23». Og det får da oss til å sende denne songen som ei ekstra god julehelsing til alle pasientar på sjukehuset, aldersheimane og sjukeheimen, og til alle eldre rundt omkring i heimane. Og her kjem den:

*Jeg har en herlig telefon
og ledningen er stor.
Den strekker seg til nådens tron
hvor Herren Jesus bor.
Hvor ofte jeg enn ringer på
jeg alltid får til svar:
Jeg er til stede nu som før
og linjen den er klar.*

*Min telefon blir aldri stengt
på grunn av tordenvær.
Ja, om jeg ringer dag og natt
den alltid brukbar er.
Jeg taler med min Gud min venn,
han hører det er Gud.
Og ham jeg kjenner vel igjen
og han, han kjenner meg.*

*Og stundom ringer Herren på
til meg, jeg lytter til.
«Hvem der» jeg spørger strakst,
og så, tilbake hva han vil.
Jeg hører faderstemmen godt,
vil bare si deg.
Gå glad om enn det synes smått,
gå erender for meg.*

*Hvor enn jeg går jeg med meg tar,
min kjære telefon.
Thi saken er at den jo har
sin egen konstruksjon.
Og ei kan noen ta patent
for den å tjene på,
og for å blive abonnent,
man ei betale må.*

Ved kirkedøra - - -

Framh. frå s. 1.
små. Navnene er skrevet i Livsen bok.
God jul alle dere foreldre som
skal lede dem frem i tro og gudsfrykt!

Det tar til å mørkne utenfor kirke-
veggen. En svak stripe over åsen for-
teller hvor solen gikk ned, og kirke-
gården eier en stillhet den er alene om.
Her ligger mange nye graver siden
ifjor jul. Nye minnesteiner er reist,
tause vitner om kjærlighet mellom
mennesker.

Det var så rart å stå her ved kirke-
døren denne stunden mens tankene
gjorde sine streiftog. De møtte kon-
firmanter og brudepar, hørte spe-
barngråt fra sakristiet og hilste på
folk i kirkebenkene. Til sist stanset de
hos dere som sitter tilbake med sorg,
og tankene blir der. Ikke minst i ju-
len. Men de bringer hilsen med fra
Ham som tente lys over jorden, og
ingen hilsen dere får er bedre enn den:
Eder er en Frelser født! Derfor rekker
vi i tankene også hånden ut til dere
og sier: Gledelig jul!

J.M.

Oppdagarferd på Kvikne

(Framh. frå s. 3)

Prisane har vore andre enn dei vi er
vane med. Slik kan vi sjå at A.
Hagen har lagt ut for «12 bøker og
papirer» 8 skilling. Møtene har gått
på ømgang i heile bygda. Dei to første
åra finn vi desse møtestadene nemnd:
Harrang, Kleven, Lien, Solhus, Aarli-
vold, Øyen, Ødynn, Gjønnnes, Sveeggen
og Trondvold. Sanneleg er det mange
heimar og grender her som har gamal
misjonsarv å ta opp.

I slutten av boka finn vi desse to
notiser: Den 21. mars 1859 inddkom
til de fortrængte lutherske Menigheder
som Kjærlighedsgave 3. o. 17., 3. april
ligesaa 5. 3. 8. Altså henholdsvis
spesiedaler, ort og skilling.

K.R.

*Min telefon jeg mener her,
er bønn til Gud min venn.
Å tro ved åndens kraft det er
som bringer bønnen frem.
Og apparatet Jesus er,
hvorved jeg kan gå hen,
og tale med min Fader kjær
fra dyppet av min sjel.*

La oss be

--- for alle som ikkje kjenner Jesu
frelsende kraft.

--- for alle som er ramma av krig
og ulykke i julehøgtida 1977.

--- for alle som sveltet og fryser og slit
med sjukdom.

La oss takke

--- for kyrkjeklokker som tonar ov-
er bygd og by og kallar til jule-
gudstenester.

--- for fred og godt år i vår del av
verda.

--- for varme gode heimar, helse og
vennskap.

Menighetens julefest Orkanger

2. januar kl. 18.00 i ungdomsskolens
gym.sal. Alle familiens medlemmer
velkommen..

Orkanger menighet

Bibeltimene i Orkanger bedehus:

Onsdag 14.12. kl. 20.00:
Arne Mahlum: «Hva sier Bibelen om
seg selv».

TAKK FOR I ÅR!

Kong
vinter
er
vak-
ker

men Jesus er Frelser og Herre!

11.12 — 3. s. i advent

Orkdal kl. 11. Høgmesse v. prost Rogstad. Nattverd.

Moe kl. 20. Lysmesse v. kallskap. Sletthjell.

18.12. — 4. s. i advent

Evjen skole kl. 11. Speidangudsteneste v. res.kap. Eidhamar.

Kjørmoen kl. 11. Gudsteneste v. kallskap. Sletthjell.

Sølberget kl. 11. Gudsteneste v. prost Rogstad.

Moe kl. 19. Speidargudsteneste v. res.kap. Eidhamar. Øving på ny liturgi etter gudstenesta.

24.12. Juleaftan

Orkanger aldersheim 14,30 v. Sletthjell.

Orkdal sjukeheim 14,30 v. Eidhamar.

Orkdal sjukehus 14,30 v. Rogstad.

Orkanger k. kl. 16 v. Sletthjell.

Orkdal k. kl. 16 v. Rogstad.

Moe k. kl. 16 v. Eidhamar.

25.12. Juledag

Moe k. kl. 11. Høgtidsgudsteneste v. res.kap. Eidhamar.

Sang av Orkland mannskor.

Orkdal k. kl. 11. Høgtidsgudsteneste v. prost Rogstad.

Orkanger k. kl. 11. Høgtidsgudsteneste v. kallskap. Sletthjell.

Geitstrand k. kl. 15. Høgtidsgudsteneste v. prost Rogstad.

31.12. Nyårsaftan

Den Gode Hyrdes kapell kl. 18. Musikkandakt. Orkanger musikkforening. Sletthjell.

Moe k. kl. 20. Skrifte- og nattverd-gudsteneste v. res.kap. Eidhamar.

1.1. 1978 — Nyårsdag

Orkdal k. Høgmesse v. kallskap. Sletthjell.

Orkanger k. kl. 11. Høgmesse v. prost Rogstad. Nattverd.

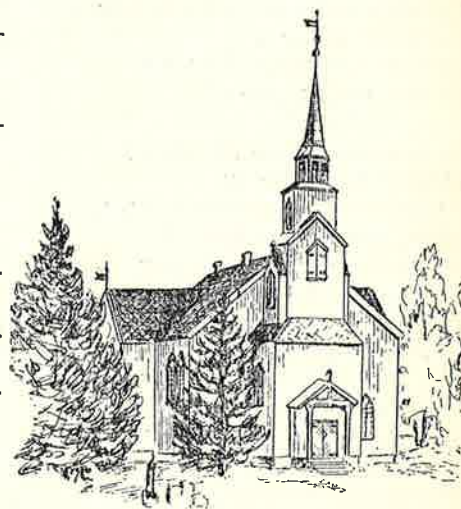
Geitstrand k. kl. 11. Høgmesse v. res.kap. Eidhamar. Nattverd.

8.1. Kristi åpenberringsdag

Moe k. kl. 11. Høgmesse v. kallskap. Sletthjell.

Orkdal k. kl. 11. Høgmesse v. res.kap. Eidhamar. Nattverd.

Offer blir ikkje lenger nemnt i gudstenestelista. Det går alltid inn som menighetens takkeoffer. Formålet blir bestemt av sokneråda. Vel møtt til tilbeding og lovsong.

I Guds hus kan du møte Guds
kjærleik i Jesus.